

τον αὐτοῦ. Ὁ Ἀντώνιος, ἀν καὶ φίλος τοῦ Καίσαρος ἀπεδείχθη φοβερὸς ἔχθρὸς τοῦ Αὐγούστου, ἀλλ’ οὗτος κατέρθωσε ν’ ἀποκηρυχθῇ δ.” Ἀντώνιος ὑπὸ τῆς Γερουσίας καὶ νὰ φύγῃ ἐκ τῆς Ρώμης.

Μετ’ διλόγον δύμας δὲ Αὔγουστος ἐφίλιωθη μετὰ τοῦ Ἀντωνίου καὶ Λεπίδου καὶ ὑπὸ τὸ ὄνομα Τριανδρία διήρεσαν ἀπαν τὸ ῥωμαῖκὸν κράτος εἰς τρία μέρη, συμφωνήσαντες νὰ καταστρέψωσιν δλους ἐκείνους, οὓς ἔθεωρουν ἔχθρούς των, εἰς τῶν ὄποιων ἦτο καὶ διέγας ῥήτωρ Κικέρων, διστις ἔθανατώθη κατὰ διαταγὴν τοῦ Ἀντωνίου.

Πρὸς πλειότεραν σύσφιγξιν τῶν φιλικῶν δεσμῶν του μετὰ τοῦ Ἀντωνίου, δὲ Αὔγουστος ἔδωκεν εἰς αὐτὸν Ὁκταδίαν τὴν ἀδελφήν του διὰ σόζυγον, ἀλλ’ δὲ Ἀντώνιος ἀπέβαλεν αὐτὴν μετ’ ὀλίγον, παραδοθεὶς εἰς τὰ θέλαγητρα τῆς περιφήμου Κλεοπάτρας τῆς Ἀλεξανδρείας, τούτου δὲ ἔνεκα καὶ δὲ ἀλλας τινὰς αἰτίας δὲ Αὔγουστος ἔκινησε πόλεμον κατὰ τοῦ Ἀντωνίου καὶ νικήσας αὐτὸν κατὰ τὸ Ἀκτιον ἐγένετο ἀπόλυτος κρίαρχος διοκλήρου τοῦ ῥωμαῖκοῦ κράτους.

Μικρὸν δὲ μετὰ τοῦτο εἴτε διοκρινόμενος, εἴτε ἐν εὐλικρινείᾳ ἔδωκε τὴν παραίτησιν αὐτῷ εἰς τὴν Γερουσίαν, ἐπιθυμῶν, ὡς ἔλεγε, ν’ ἀποσυρθῇ εἰς τὸν ἰδιωτικὸν βίον, ἀλλ’ ἡ Γερουσία ὅχι μόνον τὴν παρατησίν του δὲν ἀπεδέχθη, ἀλλὰ καὶ τὸν τίτλον τοῦ Αὐγούστου ἔδωκεν εἰς αὐτὸν.

Εἰς τὴν Ῥώμην ὑπῆρχε νάός τις τοῦ Ἰανοῦ, μιᾶς τῶν ἐθνικῶν θεοτήτων αὐτῆς, αἱ πύλαι τοῦ ὄποιου ἦσαν ἀνοικταὶ ἐν καιρῷ πολέμου, ἐκλείσθη δὲ ἐν καιρῷ εἰρήνης, εἶχον δὲ κλεισθῆ διὰ μόνον ἀπὸ τῆς θεμελιώσεως τῆς Ῥώμης περὶ τὰ 750 π. Χ. ἔδη δὲ, διὰ εἰρήνη ἐπεκράτει καθ’ ὅλον τὸ ῥωμαῖκὸν κράτος, κατὰ διαταγὴν τοῦ Αὐγούστου αἱ πύλαι ἐκλείσθησαν. Οὕτως δὲ Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς, δὲ ἀρχηγὸς τῆς εἰρήνης, ἤλθεν εἰς τὸν κόσμον, ἐνιπ ἐπεκράτει ἄκρα εἰρήνη.

Ο Ἄριος ἀπέθανεν ἐν Νόλῳ τὸ 76 ἔτος τῆς ἡλικίας του, βασιλεύσας 45 ἔτη. Μοιονότι δὲ ἦτο ἀπόλυτος ἄρχων τοῦ τότε γνωστοῦ κόσμου, ἦτο δύμας ἀπλοῦς τὰ ἔθη καὶ τὴν ζωὴν, ἐνδυόμενος ὡς ἀπλοῦς πολίτης ἀποθνήσκων δὲ ἐγκατέλιπε τὴν ἐξουσίαν εἰς τὸν θετὸν υἱόν του Τιβέριον.

Ο Θεὸς προστατεύει τὸ παιδίον.

Μή νομίζετε, παιδία, διτι δὲ θεὸς δὲν φροντίζει διὰ σᾶς, ἐπειδὴ εἰσθεντοί αἰσθενῆ καὶ μικρά. Ο θεὸς φροντίζει περὶ τοῦ μικροῦ πτηνοῦ, τὸ ὄποιον πετᾷ κρυμμένον ἐντὸς τῶν θάμνων. Ο θεὸς ἐπισκέπτεται τὴν κατοικίαν τῆς μελίσσης, δὲ ὅποια κατασκευάζει τὰς μελο-

πήτας τῆς ἐντὸς τοῦ κοιλώματος δρυός. Ο θεὸς προστατεύει τὸ μικρὸν ἔντομον, τὸ κρυμμένον ὑπὸ τὸ φύλακον. Ο θεὸς εἶναι μέγας, ὑπερμεγέθης, ἀπειρος, πληροῖ τὸ πᾶν, Ο θεὸς εἶναι παντοῦ καὶ ἀγαπᾷ τὴν καλόδην τοῦ πτωχοῦ καθὼς τὸ παλάσιον τοῦ πλουσίου.

Εἶναι πλησίον σας, παιδία, πλησίον τῆς καλύψης σας διταν κοιμασθεῖς. Ἀγρυπνεῖ ἐφ’ ὅμιλον καθὼς καὶ ἐπὶ τοῦ χόρτου, εἰς τὸ ὄποιον διέσει τὴν θερμότητα τοῦ ἡλίου τοῦ καὶ τὴν ὑγρασίαν τῶν βροχῶν του. Καὶ δὲν ὑπάρχει στημὴ τῆς ἡμέρας μήτε τῆς νυκτὸς, καθ’ ἦν δὲ θεὸς δὲν ἔκτεινει τὴν χειρά του ἐφ’ ὅμιλον, καθ’ ἦν δὲν σᾶς διαφυλάττει, δὲν αᾶς στηρίζει. Πιστεύετε λοιπὸν εἰς αὐτὸν, διότι εἶναι μακέν σας. Υπακούεται αὐτὸν καὶ θέλετε εἰσθεῖσαι λεχυροί, διότι πᾶσα καὶ λεχύς εἶναι λίτική του.

Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ. I. Δ. Z.

Ἐκτακτος κανόδος ἀφοτένωτες.

Λοχαγὸς τις τῆς Νοτίου Καρολίνας ἐφονεύθη ἐν την μάχῃ κατὰ τὸν τελευταῖον Ἀμερικανικὸν πόλεμον. Τὸ λείψανό του μετεφέρθη εἰς τὴν οἰκόγενειάν του, ἥτις κατέφκει εἰς Κολομβίαν. “Οτε τὸ φέρετρον ἐφθασεν, διτὰν ἡμέρας μετὰ τὴν μάχην, δὲ κύων τοῦ ἀξιωματικοῦ ἀνεγνώρισε μαρκόθεν διὰ τῆς δσφρύσεως τὸ σῶμα τοῦ κυρίου του καὶ ἔδειξε σημεῖα μεγάλης ταραχῆς.

‘Αφοῦ δὲ τὸ φέρετρον ἐφέρθη ἐντὸς τῆς οἰκίας, δὲ κύων ἡγολούθησεν αὐτῷ καὶ ἔμενεν ἐπὶ δέκα δικτύων ὅπας ὕπαρχε τὴν τράπεζαν, ὅπως ἐναπόθεσαν αὐτὸν μέχρι τοῦ ἐνταφιασμοῦ. Τὴν ἐπαύριον παρετηρήθη, διτι δὲ κύων ἔλειπε μάτην δὲ ἐξήτησαν αὐτὸν ἐντὸς τῆς οἰκίας τότε ἀνέδη εἰς τινὰ διστοχασμὸν νὰ ζητηθῇ δὲ κύων εἰς τὸ νεκροταφεῖον. Πράγματι δὲ εὐρέθη κείμενος ἐπὶ τοῦ τάφου τρέμων καὶ βρεχόμενος ὑπὸ ραγιδαῖς καὶ ψυχρᾶς βροχῆς ἀπὸ πολλῶν ὥρων διαρκούσῃς. ‘Επειδὴ δὲ ἡρεύετο νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸ κοιμητήριον, ἡγακάσθησαν νὰ μεταχειρισθῶσι σχοινίον διὰ νὰ τὸν φέρωσιν εἰς τὴν οἰκίαν, ὅπου τῷ ἀπέδωκαν τὴν συνήθη ἐλευθερίαν.

Μετ’ διλόγον δύμας ἐγένετο καὶ πάλιν ἄρχαντος καὶ ἐπανῆλθεν εἰς τὸν τάφον. Τότε ὑπηρέτης τις τὸν ἐπανῆγαγεν εἰς τὴν οἰκίαν, διότι διὰ πολλῶν θωπευμάτων κατώρθωσε νὰ τὸν δέσῃ μὲ ἀλισσον. ‘Αλλ’ δὲ ταλαιπωρος κύων ἡρεύθη πᾶσαν τροφὴν καὶ γηρώως ἐστέναξε. Τὴν δὲ πρωΐαν τῆς τρίτης ἡμέρας εύρεθη νεκρός.

ΤΑ ΨΑΡΟΝΙΑ.

‘Ο φάρος ἵ δὲ φάρος εἶναι πτηνὸν ὥρατον, ζωηρὸν καὶ λίαν ταχὺ καὶ ἐπιδέξιον εἰς τὰς κινήσεις του. ‘Απαντᾶται δὲ καθ’ ἔλην σχεδὸν τὴν Εύρωπην εἰς μεγάλα κοπάδια, διδηγούμενα καὶ ὑπακούοντα κατὰ τὸ